

Slot, som der i sin Tid bevilgedes 6 Mill. Kr. til, ser vi nu i alle Tilfælde vil koste 10½ Mill. Kr., og det er jo ikke usandsynligt, at der kan komme yderligere Overskridelser. Jeg vil derfor for min Part sige til den højtærede Indenrigsminister, under hvem denne Sag sorterer, at han sikkert vilde opfylde et almindeligt Ønske, om han tog fat paa hele dette Spørgsmaal med Kraft og Energi og gennemførte dette Byggeri snarest muligt. Jeg synes, at noget af det sørgeligste, man kan se, er Forholdene nede paa Christiansborg Slot; der staar Stilladser og raadner dernede, og der er vistnok aldrig noget af dem, der er blevet betraadt af nogen Arbejder. Jeg har aldrig set en Mand paa Stilladserne dernede; det er i alt Fald meget sjældent, at man ser nogen arbejde dernede. Jeg tror, det gaar med dette Arbejde saaledes, at det staar og bliver fordyret Dag for Dag og tæres paa af en alt for kostbar Administration. Det kunde være ganske interessant at faa at vide, hvor mange Mennesker der i Grunden lever af at administrere dette Byggeforetagende. Jeg synes nærmest, det er en Skandale, at denne Bygning ligger saaledes hen, og jeg vil for min Part henstille til den højtærede Indenrigsminister, at der endelig bliver bestilt noget dernede, og at man faar Arbejdet gjort færdigt saa hurtigt som muligt, thi hverken Haandværkere eller Arbejdere er tjente med den nuværende Ordning; der er sikkert ingen af Parterne, der tjener noget ved at have et Arbejde, der skal udføres paa denne Maade.

Saa vil jeg gerne gøre en personlig Bemærkning til et æret Medlem her i Salen. For et Par Dage siden hørte vi det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) tale mange forskellige Sprog til Rigsdagstidenden. Jeg har set efter i Rigsdagstidenden, det ser forfærdeligt ud, naar man ser ned ad Spalterne; thi omtrent hvertandet Ord er et Fremmedord. Og da det ærede Medlem, der talte i flere Sprog, var færdig, tog det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) fat i et helt andet Sprog, og der opstod, hvad man populært kalder en babylonisk Sprogforvirring her i Tinget. Jeg tillod mig i den Anledning som den jævne og simple Mand at gøre en Bemærkning, om man ikke kunde blive fri for al den Latin her i Salen. Denne Bemærkning har været til megen Morskab for en Del Blade, og det glæder jeg mig over, fordi jeg søger efter Evne at leve efter det gamle Ord: At gavne og fornøje. Og Gavn gør jeg jo rigeligt til daglig, og

en Gang imellem kan man da ogsaa være til Fornøjelse, og at enkelte Blade har moret sig saa meget over dette, skulde ikke have givet mig Anledning til at sige noget her. Men det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) førte denne Affære her ind i Tinget, og da han benyttede den til at rette et Angreb paa mig, kan jeg jo kvittere derfor, og der er saa meget mere Grund for mig til at kvittere for det, som det ærede Medlem jo, efter hvad det nu viser sig, skulde være den sidste til at staa op og spille Translatør overfor andre Medlemmer her i dette høje Ting. Det ærede Medlem er jo en meget lærd Mand, han er Akademiker, en Herre i Aandernes Rige, som det jo saa smukt hed for nogle Aar siden, og han maa ogsaa være en Sprogets og en Tankens Mester, skulde man tro, naar han saadan staar frem her i Tinget og vil belære andre om, hvilke Sprog han taler. Det ærede Medlem iførte sig en Jacob von Thyboes Klædning og afleverede en af Jacob von Thyboes Bravader. Som ærede Medlemmer vil erindre, sagde han: Jeg vil gøre det ærede Medlem fra Horsens opmærksom paa, at det ikke er Latin. Nej, det var jo ikke Latin. Men da det ærede Medlem nu paa denne Maade havde udkrammet sine Sprogkundskaber — under stærk Beundring af adskillige ærede Medlemmer paa den Side af Salen —, tænkte jeg, at naar denne Mand vilde belære mig om, hvad der er udenlandsk, saa maatte jeg se efter, hvordan det gik ham med det danske. Og jeg maa rigtignok sige, at det er noget af det stiveste, jeg har set i Retning af Dansk, det, det ærede Medlem præsterer i saa Henseende. Og saa er det endda i Begyndelsen af Talen; det er paa et Tidspunkt, hvor man maa tro, at det ærede Medlem er i Besiddelse af sin fulde Aandskraft, thi hvis han havde talt et Par Timers Tid, kunde han jo sagtens komme til at sige noget, der var mindre klart eller mere sort. Men saadan lige i den første Sætning at præstere en Mundfuld som den, det ærede Medlem har præsteret, synes jeg er noget af det stiveste, og det beviser, at det ærede Medlem i Fremtiden skal være meget forsigtig. Det ærede Medlem begyndte sin Tale saaledes: „Ligesom Jøderne er spredte over næsten hele Verden, saaledes er der Poster paa Finansloven, som i særlig Grad af rent faglige Grunde maa interessere en Læge, spredt over næsten hele Budgettet.“ Jeg maa tilstaa, at det rent sproglige interesserede mig mindre end den Tankens